

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců JUDr. Zory Šmolkové a JUDr. Daniela Spratka, Ph.D., ve věci

žalobců: a) Ing. M. Ř.
 b) M. V.
 oba zastoupeni JUDr. Alešem Klechem, LL. M., advokátem,
 sídlem Poděbradova 2738/16, 702 00 Ostrava

proti
žalovanému: Krajský úřad Moravskoslezského kraje
 sídlem 28. října 117, 702 18 Ostrava

za účasti: Mgr. J. O.

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 11. 2020, č. j. MSK 106745/2020, ve věci
umístění stavby a povolení stavby,

takto:

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 3. 11. 2020, č. j. MSK 106745/2020 **se zrušuje** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci a) na náhradě nákladů řízení částku ve výši **9 364,60 Kč** ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobců JUDr. Aleše Klecha, advokáta se sídlem Poděbradova 2738/16, 702 00 Ostrava.

- III. Žalovaný je **povinen** zaplatit **žalobkyni b)** na náhradě nákladů řízení částku ve výši **9 364,60 Kč** ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobců JUDr. Aleše Klecha, advokáta se sídlem Poděbradova 2738/16, 702 00 Ostrava.
- IV. Osoba zúčastněná na řízení **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Žalobní námitky:

1. Žalobci se žalobou doručenou Krajskému soudu v Ostravě dne 9. 12. 2020 domáhali zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 11. 2020, č. j. MSK 106745/2020, kterým bylo částečně změněno, v zásadě však potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Hradec nad Moravicí (dále jen „stavební úřad“) z 27. 5. 2020, umístující na žádost Mgr. J. O. (v tomto řízení zúčastněná osoba, dále též „stavebník“) stavbu rodinného domu a souvisejících staveb na pozemcích parc. č. XA, XB a XC v katastrálním území B. u O., a současně předmětnou stavbu povolující.
2. Žalobci žalovanému vytýkali, že nezohlednil přiznání odkladného účinku žalobě proti rozhodnutí ve věci mj. povolení výjimky z odstupových vzdáleností studny a kanalizace a čerpací stanice podzemních vod na základě usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 29. 9. 2020, č. j. 25 A 177/2020-40, čímž došlo k popření základních principů správního řízení.
3. Dále žalobci namítali řadu procesních pochybení, kterých se správní orgány v řízení dopustily. Upřely žalobcům právo nahlížet do úplného spisu před vydáním rozhodnutí, žalovaný neprozkoumal celý obsah spisu, což sám potvrdil, a doplnění spisu stavebníkem před rozhodnutím neoznámil ostatním účastníkům řízení. Zejména pak nebylo zohledněno vyjádření HZS MSK z 18. 11. 2019, vztahující se k nedostatečné požární odolnosti obvodové nosné konstrukce a jejího vlivu na dodržení odstupových vzdáleností.
4. Žalobci předložili odborné vyjádření Ing. E. P. k požárně bezpečnostnímu řešení předmětné stavby, ze kterého vyplývá dotčení sousedních pozemků vlivem hustoty tepelného toku od obvodové stěny do hloubky 8m obou sousedních pozemků, čímž dojde k omezení zastavitelnosti pozemku žalobce a) a zcela znemožnění stavby na pozemku žalobkyně b). Žalovaný přesto stavbu povolil.
5. Žalovaný pochybil, když vyhodnotil námitky žalobců jako nedůvodné, ačkoliv podkladem pro prvostupňové rozhodnutí je dodatečné povolení stavby kanalizační přípojky ze dne 12. 3. 2020 a územní souhlas ze 4. 9. 2019, která nebyla v době rozhodování prvního stupně pravomocná. Dodatečné povolení kanalizační přípojky je stiženo nezákonností v důsledku chybně stanoveného okruhu účastníků správního řízení. Zejména žalobkyně b) nemohla vůbec hájit svá práva.
6. Žalobci namítali chybné vyhodnocení následující námitky: orgán prvního stupně neprovedl místní šetření a příjezdová komunikace neodpovídá parametrům § 20 odst. 7 vyhlášky č. 501/2006 Sb., čímž je ohrožena bezpečnost příjezdu a přístupu k pozemkům žalobců. Šířka komunikace je nedostatečná pro příjezd požární techniky, což ohrožuje vlastnictví žalobců z pohledu omezení zásahu integrované záchranné služby. Nejsou splněny podmínky § 24 odst. 1 vyhlášky č. 501/2006 Sb., ohledně staveniště, což ohrožuje vlastnictví žalobců při provádění stavebního záměru. Projektová dokumentace není zpracována podle vyhlášky č. 499/2006 Sb. Vzhledem k absenci výškopisu a polohopisu

jsou nepravdivě popsány poměry v území a tím i možnost realizace stavebního záměru bez dotčení a omezení vlastnických práv sousedních pozemků. V grafické příloze prvostupňového rozhodnutí jsou chyby a je v rozporu s textovou částí. Žalovaný dopustil tato pochybení, porušil zásady správního řízení a vydal „zmatečné povolení“.

7. Žalovaný zamítl žalobcům výjimku z odstupových vzdáleností pro stavební záměr na parcele č. X, ačkoliv staviteli pro sousední pozemek byla výjimka udělena, čímž došlo k omezení žalobců co do možnosti stavět na svých pozemcích až do hloubky 7m od hranice pozemku p. č. XA.
8. Žalobci tvrdí zásah do svých vlastnických práv z několika důvodů. Předně z důvodu znehodnocení jejich pozemků pro stavební účely vlivem tepelného toku. Pozemek žalobkyně b) paní V. ztratí oporu v důsledku realizace záměru čerpací stanice otevřeným výkopem bez pažení. Rozhodnutí je založeno na dodatečném povolení kanalizační přípojky, ve kterém žalobkyně b) nebyla účastníkem řízení, ač jí být měla. Stavebník vykonává svá práva šikanózně, neboť technické řešení jeho domu je navrženo tak, aby zabránilo budoucí výstavbě na pozemcích žalobců, Správní orgány tento postup aprobují.
9. Žalobci namítají postup správních orgánů v rozporu se stavebním zákonem, neboť neprovedením místního šetření nebyl ověřen rozpor žádosti se skutečným stavem v území.
10. Konečně žalobci namítli nepřezkoumatelnost rozhodnutí z důvodu nevypořádání všech vznesených námitek, konkrétně námitky dotčení práv žalobců, nedostatečné dokumentace a rozporu ve vyjádření specialistů v oboru požární bezpečnosti. Dále v důsledku vyloučení žalobců z účastenství na řízení o dodatečném povolení kanalizační přípojky.

Stanovisko žalovaného a osoby zúčastněné na řízení

11. Žalovaný odkázal na napadené rozhodnutí, neboť žalobci z velké části opakují svou argumentaci v odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí. Návrh na zrušení rozhodnutí o dodatečném povolení stavby z 12. 3. 2020 je nepřipadný, neboť jde o rozhodnutí v jiném řízení.
12. Osoba zúčastněná na řízení se k žalobě nevyjádřila.

Posouzení krajským soudem

13. Krajský soud poté, co zjistil, že žaloba byla podána včas ve lhůtě dvou měsíců po doručení písemného vyhotovení rozhodnutí žalovaného žalobci, tedy v souladu s ustanovením § 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb. soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), přezkoumal napadené rozhodnutí v souladu s ustanovením § 75 odst. 2 s. ř. s. v mezích žalobních bodů a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

Zjištění ze správního spisu

14. Stavebník pojal záměr postavit na svých pozemcích na pozemcích parc. č. XA, XB a XC v katastrálním území B. u O. rodinný dům o zastavěné ploše 77,5m², jehož samotná stavba je situována výlučně na pozemku p.č. X. Pozemky parc. č. XA a XB tvoří úzký souvislý pás o délce cca 116m a šířce 12-13m, pozemek parc. č. XC je pozemní komunikací. Žalobce a) je vlastníkem sousedního pozemku parc. č. X, přiléhající k pozemku stavebníka se západní podélné strany. Žalobkyně b) je vlastníkem pozemku parc. č. XA, přiléhající k pozemku stavebníka podélně z východní strany.

15. Stavebník požádal dne 11. 7. 2017 o vydání společného územního a stavebního povolení pro stavební záměr stavby rodinného domu včetně terasy, přístupové a parkovací plochy, sjezdu, akumulční jímky, vsaku, čerpací stanice a přípojky splaškové kanalizace, FVE a vnějších části domovních rozvodů (elektro, kanalizace) a souvisejících staveb na pozemcích parc. č. XA, XB a XC v katastrálním území B. u O.. Následně stavebník svou žádost zúžil, neboť pro stavbu podružná vodovodní přípojka na pozemcích parc.č. XA, XB a XC v k.ú. B. u O. byl dne 4. 9. 2019 vydán územní souhlas a část kanalizační přípojky včetně kanalizační šachty na pozemcích č. XA a XB byla dodatečně povolena dne 12. 3. 2020.
16. Stavební úřad dne 27. 5. 2020 rozhodl o umístění shora uvedené stavby a stavbu povolil.
17. Proti prvostupňovému rozhodnutí podali žalobci odvolání. Žalovaný změnil výroky prvostupňového rozhodnutí vzhledem k tomu, že z prvostupňového výroku není patrné, že stavební úřad – správně – postupoval pod znění stavebního zákona do 31. 12. 2017 (v návaznosti na přechodná ustanovení dle čl. II., bod 10 zákona č. 225/2017 Sb.) a dále nezohlednil zúžení předmětu žádosti. Dále stavební úřad rozhodl o zpevněných plochách, umístění fotovoltaického systému („FVE“) na střeše navrhovaného domu a stavbě čerpací stanice, dešťové kanalizace, akumulční jímky a domovního rozvodu NN, ač tyto územní rozhodnutí ani stavební povolení nevyžadují, žalovaný proto výroky upravil tak, aby odpovídaly požadavkům stavebního zákona; dále je doplnil o ustanovení prováděcího předpisu. Vzhledem k tomu, že rozhodnutí shledal z pohledu vznesených námitek správné, ve zbytku je potvrdil.

K žalobním námitkám:

18. Krajský soud se nejprve zabýval namítanou nepřezkoumatelností napadeného rozhodnutí, neboť pouze přezkoumatelné rozhodnutí umožňuje jeho soudní přezkum z hlediska žalobních bodů. Žalobci nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí uplatnili ve vztahu k nevypořádaným námitkám, tedy se dovolávali nepřezkoumatelnosti podle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s., pro nedostatek důvodů rozhodnutí.
19. Odvolací námitka, se kterou se podle žalobců žalovaný vypořádal nepřezkoumatelně, se pojí k rozdílným stanoviskům požárně bezpečnostních specialistů. Stavebník předložil požárně bezpečnostní řešení, které zpracoval Ing. P. B., autorizovaný inženýr pro požární bezpečnost staveb, jehož aktualizované znění je z listopadu 2019. Žalobci vycházejí z vyjádření k tomuto požárně bezpečnostnímu řešení Ing. E. P., autorizovaného inženýra pro požární bezpečnost staveb, z května 2020.
20. Žalovaný k vyjádření Ing. P. nepřihlédl. Důvody uvedl v napadeném rozhodnutí takto: 1. při zpracování vyjádření Ing. P. nepřihlédla k omezení počtu okenních otvorů a výpočet odstupových vzdáleností prováděla pro pás oken, nikoliv pro jednotlivá okna, 2. Ing. P. vychází z obvodové konstrukce s dřevěným obložení, u kterého je riziko požáru a požárně nebezpečný prostor vyšší, což neodpovídá konstrukci navrhovaného domu a nebylo proto nutno zadávat nezávislý posudek, 3. Ing. P. poukazuje na zásah požárně nebezpečného prostoru na sousední pozemek, jež je nepřípustný podle č. 10.2.1 ČSN 730802; tato norma však není podle žalovaného závazná, neboť obecné požadavky na výstavbu nestanoví, že požárně nebezpečný prostor nesmí přesahovat hranice sousedního pozemku.

21. Krajský soud zjistil ve spise tři požárně bezpečnostní řešení stavby, vypracované pro stavebníka, poslední Ing. P. B. v listopadu 2019. Z něj k sporné otázce vyplývá, že „*požárně nebezpečný prostor, vymezený odstupovými vzdálenostmi jednotlivých požárně otevřených ploch objektu, nezasahuje na sousední pozemky nepatřící stavebníkovi. V požárně nebezpečném prostoru neleží žádné stavební objekty. Požárně otevřené plochy objektu neleží v požárně nebezpečném prostoru stavebních objektů okolní zástavby.*“. Ing. B. při stanovení odstupových vzdáleností vyšel z výpočtů požárně otevřených ploch – oken a dveří, pro které vypočetl v návaznosti na konstrukční systém odstup jak pro jednotlivá okna, tak v případě, kdy jsou blízko sebe, pro sdružená okna. Vycházel se složení nosné konstrukce: nosná dřevěná konstrukce s tepelnou izolací, oboustranné opláštění OSB deskami tl. 12mm a SDK deskami Knauf. U obvodových stěn ze složení: nosná dřevěná sendvičová konstrukce, konstrukční SDK, KVH + Steico Flex, OSB, nosný profil + Climatizer, dřevovláknitá deska, vnější fasádní systém.
22. V květnu 2020 k uvedenému požárně bezpečnostnímu řešení zpracovala Ing. P. vyjádření. Ohledně výpočtu odstupových vzdáleností oken a dveří namítla nedostatečnou vzdálenost mezi nimi, s poukazem na ČSN 73 0802, č. 10.4.8.1., proto je podle ní nutno stanovit odstupovou vzdálenost od všech požárně otevřených ploch v jedné rovině obvodového pláště, což ji vedlo k závěru o větších odstupových vzdálenostech (u západní stěny 3,49m oproti 1,9m, u severní 3,93m oproti 3,15m). Dále Ing. P. nesouhlasila s nevyhodnocením hustoty tepelného toku od obvodové stěny. Vycházela ze složení obvodové stěny: dřevěná rámová konstrukce, skládající se z fasádní omítky, dřevovláknité desky, expanderu, foukané izolace, nosných trámů, CLIMATIZERu a „atd.“, což vede k odstupové vzdálenosti v západním směru min. 10,3m. Požárně nebezpečný prostor tak v rozporu s ČSN 730802 zasahuje za hranice stavebního pozemku.
23. Z porovnání obou podkladů je zřejmá nepřezkoumatelnost závěru žalovaného o nepoužitelnosti vyjádření Ing. P. z výše uvedeného důvodu 2., neboť oba specialisté vycházeli ze stejného složení obvodových konstrukcí navrženého domu, přesto jej z požárně bezpečnostního hlediska hodnotili rozdílně, když Ing. P. považovala za nutné stanovit hustotu tepelného toku nejen pro požární otvory, ale též pro obvodovou zeď, Ing. B. nikoliv. Totéž platí o důvodu nepoužitelnosti č. 1. Oba specialisté odstupové vzdálenosti od oken a dveří hodnotí odlišně, aniž by bylo zjevné, proč tak činí, a aniž by z jejich odborných vyjádření vyplývalo, kdy je nutno vyjít při výpočtu z jednotlivých otvorů, popř. sdružených otvorů, jak činí Ing. B., a kdy je nutno stanovit odstupovou vzdálenost od všech požárně otevřených ploch v jedné rovině, jak činí Ing. P. Žalovaný svůj názor o pochybení Ing. P. nijak konkrétně nevysvětlil, odlišnost pouze konstatoval. Obě otázky jsou přitom závěrem odborným, k jehož přijetí žalovaný sám nemá potřebné znalosti ve smyslu §56 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“). Závěr žalovaného o nedůvodnosti vyjádření Ing. P. a vyloučení nutnosti zpracovat nezávislý posudek je tedy nepřezkoumatelný, nemající oporu ve spise, současně vyhodnotil sám otázku přesahující jeho odborné znalosti. Zodpovězení otázky odstupových vzdáleností přitom může mít vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí, neboť ovlivňuje posouzení námítky zásahu umísťované stavby na sousední pozemek žalobců.
24. Žalovaný se mylí též ohledně dopadu normy ČSN 730802 na posuzovanou věc. Podle § 11 odst. 1 vyhlášky č. 23/2008 Sb., *u požárních úseků stavby musí být vymezen požárně nebezpečný prostor a stanovena odstupová vzdálenost podle českých technických norem uvedených v příloze č. 1 části 2, mezi kterými je uvedena rovněž norma ČSN 730820.*

Ačkoliv tedy podle § 4 odst. 1 zák. č. 22/1997 Sb., nejsou české technické normy obecně závazné, v posuzované věci ČSN 730802 závazná je, neboť tak stanoví citovaná vyhláška.

25. Námitka nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí ve vztahu ke konkurenčním stanoviskům požárních specialistů a požárně bezpečnostnímu řešení stavby je proto důvodná a krajský soud proto napadené rozhodnutí zrušil.

Zbývající žalobní námitky:

26. Co se týká ostatních žalobních námitek, krajský soud vypořádal pouze ty, které ob stojí i při závěru o nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí ve vztahu k požárně bezpečnostnímu řešení umísťované stavby.
27. Žalobci namítali povolení výjimky z odstupových vzdáleností podle § 25 odst. 4 vyhlášky č. 501/2006 Sb., stavebníkovi, ačkoliv jim povolena výjimka nebyla. Žalobci namítají nerovnost v přístupu ke stavebníkovi, kterému výjimka povolena byla, naopak jejich žádosti vyhověno nebylo. Dále namítli chybné posouzení výjimky, kdy dům je nepřiměřeně velký, čímž jsou omezeni v zastavitelnosti svých pozemků až do hloubky 7m.
28. Rozhodnutí o povolení výjimky není podle judikatury správních soudů samostatně přezkoumatelné v soudním řízení (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 7. 2013, č. j. 8 As 8/2011 – 66), uplatnění žalobních námitek proti němu v řízení proti napadenému rozhodnutí je tedy přípustné.
29. Městský úřad Hradec nad Moravicí dne 17. 10. 2018, č.j. měúh 4546/2018, povolil na žádost stavebníka výjimku z ustanovení § 25 odst. 4 vyhlášky č. 501/2006 Sb., pro posuzovanou stavbu, tak, že snížil minimální odstupové vzdálenosti stavby od navrhovaných sousedních staveb na pozemcích parc. č. X [Ing. Ř., zde žalobce a)] a XA [paní V., zde žalobkyně b)] na vzdálenosti 4,1m k oběma stavbám. Vůči navrhované stavbě na pozemku žalobce a) byla odstupová vzdálenost stanovena tak, že odstup staveb je menší než je výška vyšší z protilehlých stěn a vůči navrhované stavbě na pozemku žalobkyně b) jsou v protilehlé stěně okna obytných místností. Důvodem výjimky je stísněnost pozemku stavebníka, na kterém nelze najít vhodnější umístění pro předmětnou stavbu. Současně nelze po stavebníkovi požadovat, aby jeho pozemek, který je zastavitelnou plochou v zóně individuálního bydlení venkovské zástavby, zůstal nezastavěn. Stavební úřad uzavřel, že pozemek j stavebníka je natolik úzký, že bez povolení výjimky by nebylo možno ve vztahu k ostatním navrhovaným stavbám stavbu rodinného domu realizovat. Stavbou se nezhorší pohoda bydlení na sousedních pozemcích, bude zachována kvalita prostředí ve smyslu § 25 odst. 1 vyhlášky č. 501/2006 Sb. a povolením výjimky nebude odepřena možnost zastavění sousedních pozemků. Proti rozhodnutí podali Ing. Ř. a paní V. odvolání, o kterém žalovaný rozhodl tak, že prvostupňové rozhodnutí s pouze formální změnou potvrdil.
30. Podle § 169 odst. 2 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění do 31. 12. 2017 (dále jen „stavební zákon“) lze výjimku z obecných požadavků na výstavbu v jednotlivých odůvodněných případech povolit pouze z těch ustanovení prováděcího právního předpisu, ze kterých tento předpis povolení výjimky výslovně umožňuje, a jen pokud se tím neohrozí bezpečnost, ochrana zdraví a života osob a sousední pozemky nebo stavby. Řešením podle povolené výjimky musí být dosaženo účelu sledovaného obecnými požadavky na výstavbu.

- 31.Podle § 26 vyhlášky je za podmínek stanovených v § 169 stavebního zákona možná výjimka z § 25 odst. 2 až 7.
- 32.Podle § 25 odst. 2 vyhlášky, *je-li mezi rodinnými domy volný prostor, vzdálenost mezi nimi nesmí být menší než 7 m a jejich vzdálenost od společných hranic pozemků nesmí být menší než 2 m. Ve zvlášť stísněných územních podmínkách může být vzdálenost mezi rodinnými domy snížena až na 4 m, pokud v žádné z protilehlých stěn nejsou okna obytných místností; v takovém případě se odstavec 4 nepoužije.*
- 33.Podle § 25 odst. 4 vyhlášky, *jsou-li v některé z protilehlých stěn sousedících staveb pro bydlení okna obytných místností, musí být odstup staveb roven alespoň výšce vyšší z protilehlých stěn, s výjimkou vzájemných odstupů staveb rodinných domů podle odstavce 2. Uvedené odstupy mezi stavbami pro bydlení neplatí pro jednotlivé stavby umístované v prolukách. Obdobně se určují odstupy od staveb nebytových.*
- 34.Žalobci k tvrzení o nerovném přístupu doložili rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 11. 2019, který z formálních důvodů změnil, v zásadě však potvrdil zamítnutí žádosti žalobce a) o povolení výjimky z ustanovení § 25 odst. 2 a 4 vyhlášky č. 501/2006 Sb., pro umístnění rodinného domu půdorysných rozměrů 6,6x17,7m na pozemku parc. č. 491/1, jehož šíře činí více než 22m, který hodlá realizovat ve vzdálenosti 2m od společné hranice se sousedním pozemkem parc. č. X. Základním důvodem zamítnutí žádosti bylo, že u záměru lze dodržet požadovanou odstupovou vzdálenost 7m. K odvolací námitce nerovného přístupu žalovaný uvedl, že stanovením minimální vzdálenosti mezi rodinnými domy je sledován účel minimalizace negativních vlivů, kterými na sebe stavby vzájemně působí, což chrání oba domy. Podmínky obou pozemků jsou diametrálně odlišné a nejedná se tak o obdobný případ.
- 35.Krajský soud se s tímto posouzením ztotožňuje. Povolení výjimky z odstupových vzdáleností podle citovaných ustanovení je na základě správního uvážení, což neznamená libovůli správního orgánu a možnost pro udělení výjimky není neomezená. Výjimka nesmí popřít samotnou podstatu a smysl ustanovení, z něhož byla udělena (viz rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 1. 2011, č. j. 1 As 96/2010 – 141, a ze dne 14. 7. 2011, č. j. 1 As 69/2011 – 176). V uvedené věci se však správní orgán libovůle nedopustil, neboť rozdílné posouzení stavebních záměrů odůvodnil rozdíly mezi pozemky. Pozemek parc. X, na kterém je umístována nyní posuzovaná stavba, má výměru 655m² při rozměrech cca 11m x 58m, pozemek žalobce a) má výměru 2405m² při rozměrech cca 22,85m x 10,17m. Již prostým porovnáním těchto parametrů je zřejmé, že pozemek žalobce a) poskytuje větší možnosti umístění stavby, než úzký a dlouhý pozemek stavebníka, a tato skutečnost je pro posouzení povolení výjimky relevantní, jak žalovaný uvedl. Rozdíl ve velikosti a tvaru pozemků vylučuje namítané nerovné zacházení.
- 36.Není důvodná ani námitka znemožnění zastavění pozemku žalobce a) o sedm metrů. Rozestup sedmi metrů vyhláška stanoví jako minimální odstupovou vzdálenost mezi stavbami v § 25 odst. 2 a povolením výjimky pro stavebníka není tato požadovaná minimální vzdálenost ani založena, ani nijak ovlivněna, žalobci k tomu nic konkrétního dále neuvádějí a není tak zřejmé, jakým způsobem povolení výjimky z odstupových vzdáleností pro stavebníka zasáhne v tomto směru do jejich veřejných subjektivních práv.
- 37.Dále žalobci vznesli několik procesní námitek, mezi které je nutno řadit i námitku nepřihlédnutí k přiznání odkladného účinku žalobě proti rozhodnutí ve věci mj. povolení

výjimky z odstupových vzdáleností studny a kanalizace a čerpací stanice podzemních vod na základě usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 29. 9. 2020, č. j. 25 A 177/2020-40. Dále jsou to námitky upření práva nahlížet do spisu, neprozkoumání celého obsahu spisu, neoznámení doplnění podkladů před rozhodnutím, nezohlednění vyjádření Hasičského záchranného systému MSK z 18. 11. 2019, nevyslyšení požadavku místního šetření ve vztahu k příjezdové komunikaci nezpracování projektové dokumentace v souladu s vyhláškou, uspořádání staveniště v souladu s vyhláškou, chyby v grafické příloze. Dále namítali postup správních orgánů v rozporu se stavebním zákonem, neboť neprovedením místního šetření nebyl ověřen rozpor žádosti se skutečným stavem v území. Námitky žalobci koncipovali jako obecné, porušující principy správního řízení a ustanovení stavebního zákona a zasahující jejich vlastnická práva, aniž by však specifikovali, v čem konkrétně tento zásah spočívá.

38. Krajský soud konstatuje, že jeho posláním není kontrola zákonnosti správního řízení, ale poskytování ochrany veřejným subjektivním právům fyzických a právnických osob (§ 2 s. ř. s., usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 10. 2009, č. j. 6 Ads 41/2008-67). Uvedené rozvíjí § 65 odst. 1 s. ř. s., upravující aktivní legitimaci k podání žaloby proti rozhodnutí, jejíž základní podmínkou je tvrzení o porušení práv žalobce, buď přímo, nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu; pravdivé tvrzení o dotčení práv podmiňuje úspěch žaloby. Žalobci tedy mohou namítat jen tu nezákonnost rozhodnutí, kterou jsou zasaženi ve své právní sféře, a tento zásah jsou povinni tvrdit (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 7. 2004, č. j. 7 A 139/2001-67 nebo ze dne 21. 5. 2008, č. j. 4 Ans 9/2007-197). Žalobci však v žalobě neuvedli, jak tvrzená pochybení žalovaného porušila jejich veřejná subjektivní práva, kromě obecného poukazu na to, že žalovaný postupoval nezákonně a že – obecně – zasáhla jejich vlastnická práva. Žalobní námitky tak nejsou důvodné.
39. Žalobci shledali nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí opomenutím odvolací námitky dotčení jejich práv, nedostatečnou projektovou dokumentací a rozporu požárních specialistů o požárně bezpečnostním řešení. K posledně uvedenému se krajský soud vyjádřil výše (viz odstavce 19 až 25 tohoto rozsudku).
40. Co se zbývajících námitek týká, správní soudy konstantně judikují, že správní orgány a soudy nemají povinnost vypořádat se s každým dílčím argumentem, pokud proti tvrzení účastníka řízení postaví právní názor, v jehož konkurenci námitky jako celek neobstojí. Takový postup shledal ústavně konformním i Ústavní soud v nálezu ze dne 12. 2. 2009, sp. zn. III. ÚS 989/08: *„Není porušením práva na spravedlivý proces, jestliže obecné soudy nebudují vlastní závěry na podrobné oponentuře (a vyvracení) jednotlivě vznesených námitek, pakliže proti nim staví vlastní ucelený argumentační systém, který logicky a v právu rozumně vyloží tak, že podpora správnosti jejich závěrů je sama o sobě dostatečná.“* (srov. také rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 3. 2015, č. j. 9 As 221/2014 - 43). Nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů musí být vykládána ve svém skutečném smyslu, tj. jako nemožnost přezkoumat určité rozhodnutí pro nemožnost zjistit v něm jeho obsah nebo důvody, pro které bylo vydáno (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 2. 2008, č. j. 7 Afs 212/2006 - 76). Zrušení rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost je vyhrazeno těm nejzávažnějším vadám rozhodnutí, kdy pro absenci důvodů či pro nesrozumitelnost skutečně nelze rozhodnutí meritorně přezkoumat (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 1. 2013, č. j. 1 Afs 92/2012 - 45, či ze dne 29. 6. 2017, č. j. 2 As 337/2016 - 64).

41. Uvedenými vadami napadené rozhodnutí netrpí (s výjimkou nepřezkoumatelnosti ve vztahu k požárně bezpečnostnímu řešení). Žalovaný vůči námitkám žalobců postavil ucelený názor, že odvolací námitky jsou vedeny v obecné rovině a nekonkretizují, jak se dotýkají práv žalobců a jak zasahují jejich vlastnické právo, čímž tyto uceleně zodpověděl; zodpověděl na ně i správně, neboť rozsah námitek účastníků řízení je podle § 94a odst. 2, druhá věta, § 89 odst. 4 a § 114 odst. 1 stavebního zákona limitován přímým dotčením jejich vlastnických práv nebo práv založených smlouvou provést stavbu nebo opatření nebo práv odpovídajících věcnému břemenu k pozemku nebo stavbě, a dále přímým dotčením jejich práv, přičemž k námitkám přesahujícím rozsah se nepřihlíží; důvod námitek je účastník povinen – konkrétně - tvrdit (§89 odst. 3, 114 odst. 1 stavebního zákona).
42. Žalobykně b) namítla dotčení vlastnických práv povolením výkopu bez pažení. Tato otázka však nebyla předmětem napadeného rozhodnutí a rozhodnutí, o žalobě proti němuž Krajský soud v Ostravě již rozhodl rozsudkem ze dne 11. 2. 2021, č. j. 25 A 177/2020- 74.
43. Žalobní námitky týkající se rozhodnutí ve věci dodatečného povolení kanalizační přípojky jsou nepřípustné, neboť jsou mimo předmět toho řízení, kterým je přezkum napadeného rozhodnutí. Nemohou být samostatným předmětem řízení, neboť jde o prvostupňové rozhodnutí, vůči kterému žalobci nevyčerpali řádné opravné prostředky a nenastala ani jiná skutečnost, umožňující podle § 68 písm. a) s. ř. s. napadnout prvostupňové rozhodnutí.

Závěr a náhrada nákladů řízení:

44. Vzhledem k důvodnosti žalobních námitek týkající se nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí ve vztahu ke kolizi závěrů Ing. B. a Ing. P. (viz zejména odstavce 23 – 25 tohoto rozsudku) krajský soud napadené rozhodnutí bez jednání zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení podle § 76 odst. 1, 78 odst. 4 s. ř. s.
45. Vzhledem k tomu, že v řízení byli plně procesně úspěšní žalobci, vzniklo jim v souladu s ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. právo na náhradu nákladů řízení, k jejichž náhradě soud žalovaného zavázal. Náklady řízení žalobců (každého z nich) představují zaplacený soudní poplatek za podání žaloby ve výši 3.000,- Kč, dále odměna ze zastoupení advokátem podle vyhlášky č. 177/1996 Sb. ve výši 2 480,- Kč, podle § 7 bod 5 ve spojení s § 9 odst. 4 písm. d) a 12 odst. 4 vyhlášky č. 177/1996 Sb., a to za dva úkony právní služby, příprava převzetí zastoupení, sepsání žaloby podle § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky, dvakrát režijní paušál ve výši 300,- Kč za každý z těchto úkonů právní služby podle § 13 odst. 3 vyhlášky a dále DPH z těchto částek s výjimkou zaplaceného soudního poplatku podle § 57 odst. 2 s. ř. s. Všechny tyto náklady řízení podle obsahu spisu žalobcům prokazatelně vznikly a jedná se o náklady nezbytně nutné k uplatnění jejich práva. Soud proto žalovaného k jejich zaplacení zavázal, a to k rukám zástupce žalobců podle § 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb. občanského soudního řádu ve spojení s ustanovení § 64 s. ř. s. Lhůtu k zaplacení soud stanovil v souladu s ustanovení § 160 odst. 1 občanského soudního řádu, neboť tato lhůta je přiměřená možnostem žalovaného.
46. Vzhledem k tomu, že osobě zúčastněné na řízení soud neuložil povinnosti, právo na náhradu jí nevzniklo podle § 60 odst. 5 s. ř. s.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá toto vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

Ostrava 22. března 2022

Mgr. Jiří Gottwald
předseda senátu